

Symbolika

Orłami wojskowymi są orły ukształtowane w tradycji orężnej, które symbolizują cztery Rodzaje Sił Zbrojnych. Orła Wojsk Specjalnych wprowadzono do użycia jako czwartego orła Rodzajów Sił Zbrojnych na mocy ustawy z dnia 5 marca 2009 roku o zmianie ustawy o Znakach Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. Orłem Wojsk Specjalnych jest orzeł siedzący na tarczy amazonek koloru czarnego. Czarny kolor to kolor wyróżniający dla jednostek specjalnych na całym świecie. Kolor ten oznacza najwyższy stopień wtajemniczenia i profesjonalizmu prowadzonych działań. Bez względu na kolor beretu, wszyscy żołnierze Wojsk Specjalnych noszą na nim Orła Wojsk Specjalnych.

Flagi rodzajów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej są znakami honorowymi, podnoszonymi w rejonach stacjonowania jednostek wojskowych należących do danego Rodzaju Sił Zbrojnych. Flagę Wojsk Specjalnych wprowadzono do użycia na mocy ustawy z dnia 5 marca 2009 roku o zmianie ustawy o Znakach Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. Flagą Wojsk Specjalnych jest prostokątny płat tkaniny czerwonej o barwie Rzeczypospolitej Polskiej, zakończony dwoma trójkątnymi językami na wolnym liku. Pośrodku płata flagi umieszczony jest wizerunek orła wojskowego, właściwy dla wojsk specjalnych.

Oznaka Rozpoznawcza Dowództwa Wojsk Specjalnych w swojej treści i symbolice nawiązuje do tradycji działania jednostek specjalnych. Dodatkowo ma się kojarzyć z rolą, jaką odgrywają poszczególne jednostki na współczesnym polu walki, a dokładnie z ich przeznaczeniem. Oznakę rozpoznawczą Dowództwa Wojsk Specjalnych (o wymiarach 65 mm x 80 mm), stanowi trójbarwna tarcza symbolizująca trzy środowiska, w których żołnierze Wojsk Specjalnych prowadzą działania bojowe. Kolor czarny oznacza najwyższy stopień kunsztu wojskowego. Kolorem tym oznacza się również taktykę działań stosowaną w środowisku zurbanizowanym. Kolor zielony oznacza działania na lądzie, natomiast kolor niebieski określa środowisko wodne. W środku trójbarwnej tarczy umiejscowiony został Bojowy Znak Spadochronowy. Znak ten jest elementem tradycji i wywodzi się z okresu II wojny światowej. Pierwotnie ustanowiony został dla Polaków i obcokrajowców, którzy odbyli szkolenie spadochronowe w polskich oddziałach na terytorium Wielkiej Brytanii i brali udział w akcji bojowej. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, oznaka rozpoznawcza na ubiorach galowych, wyjściowych i służbowych jest noszona na prawym rękawie, natomiast na mundurze polowym na lewym.

Zielony ciemnooliwkowy beret stanowi symbol identyfikujący większość żołnierzy jednostek sił specjalnych na świecie. W latach 60-tych ubiegłego wieku prawo noszenia ciemnozielonego beretu, odróżniającego ich od wojsk konwencjonalnych, uzyskali żołnierze sił specjalnych wojsk lądowych USA. Polska historia ciemnozielonego beretu ma swoje początki w czasach II wojny światowej. Beret nosili żołnierze 1 Samodzielnej Kompanii Komandosów. Idea powrotu beretu do Wojsk Specjalnych narodziła się po 1989 roku w ówczesnym 1 Pułku Specjalnym Komandosów z Lublińca. Gorącym orędownikiem wprowadzenia ciemnooliwkowego beretu był ówczesny żołnierz jednostki, służący wcześniej w 62 Kompanii Specjalnej w Bolesławcu st. chor. szt.

Grzegorz Wyrwał. O realizacji tej inicjatywy zdecydowało powstanie Dowództwa Wojsk Specjalnych. Dzięki zaangażowaniu oficerów oddziału wychowawczego DWS oraz ówczesnego dowódcy śp. generała broni Włodzimierz Potasińskiego, zielony, ciemnooliwkowy beret został oficjalnie wprowadzony jako nakrycie głowy żołnierzy Wojsk Specjalnych. Gen. Potasiński założył go jako pierwszy współczesny żołnierz Wojsk Specjalnych w dniu 10 kwietnia 2010 roku, udając się w podróż z delegacją Prezydenta RP do Smoleńska. Zielony beret nr 1 pozbawiony wyrwanego orła Wojsk Specjalnych powrócił spod Smoleńska kilka tygodni później wraz z ocalałymi rzeczami śp. Generała. Obecnie ciemnozielony beret noszą wszystkie polskie formacje wojsk specjalnych z wyjątkiem żołnierzy JW GROM i JW FORMOZA. Wynika to ze specyfiki wcześniej odziedziczonych tradycji tych jednostek. Pierwsi noszą beret w kolorze szarym z orłem pośrodku. Beret koloru szarego był noszony w okresie II wojny światowej przez żołnierzy 1 Samodzielnej Brygady Spadochronowej i Cichociemnych, których tradycje JW GROM kultywuje. Komandosi FORMOZY noszą tradycyjnie berety czarne, co wynika z ich związków z symboliką Marynarki Wojennej RP. W Wojskach Specjalnych zielony beret nosi się lekko przechylony na prawe ucho w taki sposób, by znak orła Wojsk Specjalnych znajdował się nad lewą brwią.

Oznakę pamiątkową o wymiarach 55 mm x 27 mm stanowi nóż szturmowy wz. 98, który jest podstawowym modelem współczesnego, polskiego noża wojskowego. Do noża, w jego środkowej części, dołączone są skrzydła spadającego do walki orła, jako element wyżej wspomnianego Bojowego Znak Spadochronowego.